

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

11. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Peutingero. Maioricens.
Indultorum. Veneris 16. Novemb. 1640.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

DECISIO X.

Sacre Rotæ Romanæ coram R. D. Coccino
Decano,

In causa Tolertana Nullitatis Matrimonij.

Veneris 18. Februarij 1639.

§. 1. **D**omina Antonia cum esset annorum decem; mensum quatuor, & dierum viginti octo, vt constat ex partita libri baptismi qui probat etatem. Rota decis. 643. num. 4. part. 1. in posthum. ult. die Octobr. 1629. non adhuc pubes, quia pubertas in muliere requirit etatem annorum 12. cap. continebatur. de desponsat. impuber. Sanchez de matrim. lib. 7. disput. 104. n. 1. contraxit matrimonium cum D. Didaco præuia dispensatione, vt deponunt testes, quia malitia supplebat etatem, hoc est aderat potentia generandi, & sufficiens discretio ad obligandum, quo casu validum est matrimonium cap. de illis il. 2. cap. puberes. & cap. fin. de desponsat. impub. Sanchez loc. citat. numer. 5. & die Septembr. 1632. quæ est dies festiuitatis S. Hieronymi, quo tempore d. D. Antonia erat ætatis annorum 11. mensum quatuor, & dierum 27. vir, & vxor cœperunt simul cohabitare, dormientes in separato lecto, sed cum facili, & libero transitu de vno ad alium; quia Camaræ erant contiguae, & illarum fores apertæ, vt probatur ex confessione d. Antonia facta coram Vicario, & etiam ex testibus examinatis.

2. His ita se habentibus D. Antonia 4. Maij 1633. introduxit iudicium coram D. Vicario Matriti super dissolutione matrimonij ob impotentiam perpetuam D. Dicaci in coeundo, & Vicarius, adhibitis quatuor Medicis, ac duobus Chirurgis inspicere fecit d. Didacum, & Medici prædicti præiuro iuramento retulerunt die 19. Augusti 1633. quod ille non patiebatur defectum potentia naturalis, quæ posset videri, aut cognosci ex dicta inspectione, quæ fieri debet de iure, argum. text. in c. fin. vers. postmodum, de frigid. & malef. & ita fuit seruatum in caus. Taurinen Nullitatis matrimonij 2. Decemb. 1591. coram bon. mem. Card. Blanchetto, & superioribus annis in causa Romana Nullitatis Matrimonij coram bon. mem. Francisco Penia tunc Rota Decano, quæ est decis. 226. post. 2. volum. consil. Farinac. Vnde Vicarius præfatus 6. Nouemb. 1634. decretum fecit, quod præfati coniuges continuarent suam cohabitationem ceptam in d. die S. Hieronymi anni 1632. vsque ad diem S. Hieronymi 1635. & commisit eorum conscientis, quod procurarent, quantum in ipsis erit, consummare matrimonium, & interim frequentarent Sacramenta, & offerrent sacrificia, elargirentur elemosynas, & operarentur opera pia loco penitentia.

3. Hoc Decretum in aliqua parte visum fuit dominis iuridicum, & iustum, sed non in ea parte, in qua decernit cohabitationem triennem inceptisse, & esse computandam à die primæ cohabitationis ante decretum: Quia licet in hac materia quando fuit habita ratio Medicorum, & apparet impedimentum esse naturale, non sit necesse quod coniuges confiteantur peccata sua antequam deueniant ad cohabitationem triennem. Hostien. in cap. fin. n. 5. de frigid. & malef. Attamen si dubitatur, An impedimentum sit naturale, vel accidentale, vel à maleficio operata Daemonum, vel Magorum perpetrato, vbi non apparet de vitio, aut morbo, vel defectu membrorum genitalium visibili ad remedia naturalia, diuina, & Ecclesiastica recurrendum est. c. si perfortiarias 32. q. 1. vbi DD. & concordant Theologi super 4. sent. S. Thom. S. Bonauent. Petrus de Palude, Sotus, Durandus, & alij, Ioannes Hider. in fornicario lib. 5. cap. 6. vers. pro solutione, Martinus del Rio

10. 3. disquisit. magicar. lib. 6. cap. 2. sect. 3. & debet etiam deueniri ad exorcismos, qui quomodo sint faciendi, praxim ponit Frater Hieronymus Mengus in suo sist. demonum, siue flagello demonum exorcismo 6. sed doctus & melius theoriam ponit Syluester de frigid. lib. 2. c. 12. & omnia debent fieri iussu Iudicis, & in isto casu cum dubitaretur, An impedimentum esse perpetuum naturale vel accidentale bene fecerit Vicarius deuenire ad cohabitationem triennem cum requisitis dicti c. laudabilem, & ibi Præposit. num. 4. in opposit. de frigid. & malef. Cardin. in c. ex d. d. & ibi Præpositus num. 7. Brunell. de sponsal. conclusio 28. limitat. 1. & fuit resolutum in d. causa Taurinensi Matrimonij 27. Aprilis 1592. coram bon. mem. Blanchetto. Sed dictam cohabitationem triennem inceptam, & computari debere à Decreti Iudicis, non obstant quod multi DD. teneant contrarium ex allegatis per Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 10. num. 4. & 5. tunc esse dicunt Hostien. in dict. cap. fin. de frigid. & malef. n. 10. & in summ. eod. tit. §. qualiter & quando, n. 2. vers. vtrum dici possit, Ioan. Andr. in d. cap. fin. num. 8. & 11. Ancharan. num. 9. Butt. num. 10. vbi dicit hanc opinionem esse veriorum. Henric. Boich. num. 1. & 2. Brunell. de sponsal. d. conclus. 28. num. 10. & 14. Capel. Tholof. decis. 381. num. 6. in fin. Et hanc sententiam persequens Rota seruauit vt in decis. 132. num. 4. & 5. & decis. 216. num. 1. post. 2. volum. consil. Farinac. & decis. 277. n. 1. part. 4. coram bon. mem. Curat. decis. 763. num. 12. & 13. & propterea cum à die Decreti non adit cohabitatione triennis DD. responderent non constare de triennali cohabitatione, quæ suffragaretur.

4. Non obstat, quod videatur arbitrium esse Iudicis posse vti habitatione præcedenti decreto, vt in d. decis. 226. num. 1. vers. nihilominus, post. 2. volum. consil. Farinac. Quia est aduertendum quod in maleficiato semper expectatur lapsus triennij in frigidum non semper Hostien. in d. cap. laudabilem, de frigid. & malef. num. 1. Ioan. Andr. n. 8. Abb. n. 2. Alexander de Neuo n. 3. Præposit. num. 2. vers. secus est in maleficiato, Butt. n. 15. vers. quod apparet in maleficio. Rota decis. 192. num. 2. vers. proprietas, post. 2. volum. consil. Farinac. Et in casu nostro cum Didacus potens sit cum aliis mulieribus coire, vt ex multis constat, eius impotentia cum vxore potius est indicanda accidentalis, quàm naturalis ex frigiditate Capel. Tholof. decis. 381. vers. ad primum, & fuit resolutum in causa Bononien. rescissionis Matrimonij 12. Ianuarij 1596. coram bon. mem. Cardin. Blanchetto; & propterea cessat dictum arbitrium abbreviandi triennium, sed illius lapsus expectandus est, vt patet ex prædictis, & ex Petri Ledefina de matrim. quest. 18. art. 1. & dicitur in d. Bononien. remoueturque omnis difficultas, ex eo quòd in casu decisionis bon. mem. Penia constabat ex relationibus maritum, esse frigidum, & debilem, non maleficiatum, vt patet ex lectura decisionis.

Et ita conclusum vtraque parte informante, &c.

DECISIO XI.

Sacre Rotæ Romanæ coram R. P. D. Pezzin

Maioricens. Indulorum.

Veneris 16. Nonembri 1640.

§. 1. **O**Vamuis Domini sub die 11. April. 1619. coram D. meo Merlino. Indulta à Romano Pontificibus Ioanne XXII. Eugenio IV. & sm. Pio V. propter bene merita, alijque de causis concessa Incolis regni Maioricensis prohibendo ne de cetero exteras, sed originarias eiusdem regni beneficia Ecclesiastica contingerentur, Episcopo per remissoriam probare contende-

te, vlti non fuisse recepta, & contrariis actibus praescripta; hanc denegandam esse respondissent ex fundamentis in eadem decisione luculenter deductis. Placuit tamen Episcopum remissionem denudò vrgentem hodie coram me iterum audire. Quare dubio accurate discussa iterum resolutum fuit remissionem ex capite irrelevantiæ esse denegandam.

2. Nam quidquid sit, & circumscripta consideratione, An indulta hæc sonent in privilegium, vel legem vniuersalem, vt etiam ex hoc capite contraria quælibet probatio excludatur, de quo satis in *d. decisi. D. mei Mertini*; nihilominus articulos pro parte Episcopi datos de non vlti, & contrario vlti supradictorum privilegiorum vt exinde amissionem eorundem resultare possit, censuerunt esse omnino irrelevantes.

3. Quia licet verum sit, quod tam vniuersitas, quam plures particulares proprio privilegio per non vlti; & contrarium vlti possint renouare, cum ex pluribus actibus plures repetitis plurimum particularium resulerit notitia, & consensus ipsius vniuersitatis; vt tradit *Abb. consil. 18. n. 4. & 7. vers. non obstat, circa med. & consil. 61. n. 7. part. 2. Gail. obseru. 60. num. 12. lib. 2.* Attamen quotiescumque in privilegio adest decretum prohibitium, ac clausula irritans, prout legitur in *Indulto Pij V. directo Ordinario Maioricensi*; tunc cessat effectus non vlti, seu contrarij vlti, vt bene aduertit *Felin. in cap. cum accessissent, num. 30. vers. quarto limita, de constit. Innocent. in cap. accedentibus de privileg. Rot. decisi. 3. de privileg. in antiq. Gabr. consil. 11. n. 16. & 17. lib. 2.* Tali enim casu nec per contrauentionem, nec per praescriptionem privilegium potest amitti, vt habet *Archidiacon. in cap. cum de benef. num. 2. vers. sed pone, quod l. apas de prebend. in 6. Ioan. Andr. ibid. ante num. 1. vers. si Papa*: qui ponunt exemplum, si Papa dat privilegium prohibendo Abbati ne beneficia monastica conferat secularibus, non est huic privilegio derogatum per contrauentionem, quia quando de Superioris intentione constat, tunc inferioris contrauentionem nihil operatur, & ibi gloss. in *verb. clausula*. *Gail. obseru. 60. n. 12. lib. 2.* ac idem determinat *Crescent. decisi. 6. priuileg.* Adeo vt populus Maioricensis, quamuis passus fuerit ab Ordinario conferri beneficia exteris, nec reclamasse pretendatur, prout poterat, nihil per hoc egerit contra Indultum, nec privilegium amissionem dici possit per non vlti, cuius executio non à potestati aliquo actu Maioricensium, sed à solo dependebat Episcopo, ad quem beneficia incolis conferre spectabat, vt in puncto *Crescent. d. decisi. 4. de privileg.*

4. Propterea bene evitantur rationes *Abbatis d. consil. 18. & 61.* multum enim interest, quod Episcopus acquirat libertatem contra indultum per actus positivos conferendi exteris beneficia regni contra prohibitionem Papæ in quibus terminis loquuntur *Felin. & Crescent. supra allegati*, propter contrariam Papæ intentionem, & dispositionem, aut quod ipsimet Incolæ, & Regnicolæ siue tanquam particulares, siue vt vniuersi propter possibilem, vel presentationem, aut nominationem, aut electionem ipsi respectiue competentem presentauerint, nominauerint, aut elegerint exteros; nam tunc bene procederent rationes, *Abb. in consil. 18. & 61.* quoniam prohibitio Papæ cum decreto irritanti non se extendit contra voluntatem personæ privilegiate, in quibus terminis nos versamur, quia neque particulares, neque vniuersitas regni deuenit ad actum posituum, sibi met respectiue præiudicalem, sed tantummodo asseruerunt non reclamasse.

5. Non obstat, quod indulta Apostolica regno concessa non legantur derogare immemorabili, adeo quod immemorabilis articulata per Episcopum sit relevans, quia ipsi non est expressè derogatum, vt requirit *Gonzal. ad reg. 8. gloss. 33. n. 2.* cum aliis ibi per eum cumularis ob eius prærogatiuam, & excellentiam, de qua per gloss. in

Tom. VIII.

auth. de cetero cum mutationes, §. de cetero, verb. prescripione, cellar. §. & immemorabilis consuetudo nunquam censetur sublata, nisi specialiter exprimat. Immo suffragatur etiam contra ius ad text. in c. 1. de prescript. in 6. ne multo magis in presenti casu iuri conformi suffragari debet; cum quilibet iure sit capax beneficij vnde cumque sit, ad decorem, de instit.

6. Quia, vltra quod per actus contrarios pro observatione indulti, qui pro regno dantur immemorabilis destruitur, quippe quæ nihil debeat habere in contrarium, Firma semper remanet supradicta conclusio, quod vbi adest decretum irritans, & prohibitum per quoscumque actus contrarios inferioris, privilegium non amittitur: cum illud decretum tollat, & inficiat, quæ deinde sequuntur *cap. si eo tempore, de elect. in 6. Callad. decisi. 11. num. 5. ad reg. Cancell. & fuit dictum in Queten. Canonicali §. 7. Iunij 1638. coram D. meo Veraschio, relata per Posth. de manu. decisi. 279. num. 3. & in Vlxbonen declarationis concordia §. Maij 1599. cor. Iustis, & in Corduben. Capellanæ 24. Maij 1596. coram Corduba, & in Treueren. Abbatia S. Maximini 20. Nouembris 1624. coram Reuerendiss. D. meo Decano. Adeo quod prescriptio impeditur, vt docet *Felin. in d. cap. cum accessissent, n. 30. vers. quarto limita, de constit. ac in puncto similis indulti conferendi beneficia, tradit Lotherus de re benefic. quest. 34. n. 51. & Crescent. d. decisi. 4. n. 6. de privileg. vbi expressè habetur, quod prouisiones factæ forensibus obitante dicto decreto sunt nullæ. Vnde actus contrarij Indulto, qui dantur pro Episcopo Maioricensi, ob eandem clausulam remanent nulli, nec propterea potest dici per illos fuisse quæsitam Episcopo possessionem conferendi beneficia exteris: sine possessione autem non datur prescriptio, c. sine possessione de regim. in 6. c. causam de prescript. Abb. in e. que relam sub n. 9. de elect.**

7. Nec in contrarium facit ponderatio *Gabr. consil. 162. nu. 10. lib. 1.* vbi vult decretum irritans non aliter operari suum effectum; nisi quando privilegium per vlti est acquisitum, alias quando non constat de iure quæsito, contrarius vlti semper releuat contra privilegium: nam respondetur quod Incolis regni Maioricensis, & regno fuit ius quæsitum eodem instanti quo privilegia à Pontificibus fuerunt concessa per ea, quæ tradit *Crescent. decisi. 4. de privileg.*

8. Nec releuat quod contrarius vlti, vel non vlti particularium personarum maxime spatium vltra 40. ann. tollit privilegium concessum vniuersitati, & sic Incolæ Maioricenses permittendo per tot annos Episcopum alienigenis beneficia conferre non reclamando, censentur præiudicare regno.

9. Quia clausula facultatiua, quæ legitur in indulto Pij V. reintegracionis, & electionis nouæ date, est tantæ efficacitæ, vt privilegium sic concessum nunquam tolli possit, nec etiam per subsequentes derogatorias Papæ, nisi specialiter de hac speciali clausula in derogatione fieret mentio ad *Trad. per Seraphin. decisi. 1271. n. 3.* Adde, quod multo minus poterit tolli per solam patientiam Incolarum, qui licet non reclamasse dicantur contra Ordinarium introducendum vlti privilegio contrarium, saluum tamen ipsorum ius remanebat per prohibitionem Papæ: per quam cum efficiatur, vt nullus sit locus probationi contrariæ privilegio remissionis videbatur omnino deneganda, *Rot. decisi. 720. n. 3. part. 2. recent.*

9. Quamquam in casu proposito allegata pro parte Episcopi prescriptio corrumpit etiam ex alio capite, nimirum defectu lapsus temporis ad prescribendum, dum ex tenore Indulti Pij V. apparet Pontificem nullo vlti modo, nec temporis tractu voluisse privilegium hoc in controuersiam posse deduci, vel per quamcumque derogatoriam, vel reuocatoriam etiam expressam sub quibuscumque clausulis insolitis, & irritantibus de-

T 3 cretis,

etris per se, vel successores suos posse abrogari; iubendo his non obstantibus in sui vigore & efficacia remanere, ac si contra fuerit attentatum, toties quoties, de nouo esse restituta, ac reintegrata. Immo sub noua data per Iuratos, & Incolas regni Maioricensis eligenda, de nouo censeri concessa: qua via semper impeditur initium, ac progressus præscriptionis, ad trad. per Seraph. alleg. decis. 1271 n. 2.

11. Deinde alia etiam ratione, articulata per Episcopum immemorabilis est irreuelans, quia si intelligatur post indultum Pij V. implicat contradictionem, si verò autem, nihil prodest, quando quidem collationes ab Episcopo factæ de beneficiis ante indultum processerunt ex dispositione Iuris communis ead. decretum, de Infit. cui fuit per indultum derogatum, Cassad. decis. 38 ad reg. Cancell. n. 11 Rot. in Ferriariens. Canonieatus 30. Mart. 1626. coram D. meo Decano.

12. Quare cum datus etiam omnibus pro parte Episcopi articulatis pro probatis; nihil releuant, nec daretur remissoria ad probandum id, quod probatum non releuaret. Domini vtraque parte acertimè informant dixerunt ex articulatarum materiarum irreuelantia remissoriam esse denegandam.

Et ita, &c.

DECISIO XII.

Sacrae Rotæ Romanæ coram R. P. D. Roias.

In causa Romana Donationis.

Mercurij 1. Februarij 1640.

1. Camillus Latinus dum erat ætatis 15. annorum cum narratiua, quod volebat ingredi Religionem: donauit Virginie matri omnia bona sua præsentia, & futura, iura, & actiones referuatis sibi scutis 25. annis vita sua durante per dictam Virginiam suoque hæredes soluendis post emissam professionem cum protestatione, quod donatio & renunciatio nullo modo valeat, nec suum sortiatur effectum, nisi emissa & secuta professione, & non aliàs, aliter nec alio modo. Vltius se obligauit dictam donationem non reuocare etiam ex causa ingratiitudinis, &c.

2. Successiue Camillus ingressus fuit Religionem Cælestinorum, & in presenti vocatur D. Virginius, emisitque professionem in dicta Religione, sed prius renouauit dictam donationem præcedente absolutione à iuramento præstito in dicta donatione facta ad fauorem matris, aliamque fecit donationem ad fauorem Monasterij; discussa causa coram A. C. super validitate dd. donationum fuit ab eo pronunciatum pro prima donatione ad fauorem matris: causa in gradu appellationis ad Rotam deuoluta, & commissa Reuerendiss. Vigellen, in cuius locum subrogatus proposui pluries dubium, an sententia A. C. esset confirmanda necne, & hodie tandem esse confirmandam censuerunt Domini.

3. Pro cuius resolutione Domini voluerunt plures valere inspectiones. Prima an dicta donatio facta matri sit irrita, ex quo non fuit seruata forma Concilij Tridentini sess. 25. cap. 16. de Regul. Secunda quatenus non, an in hac facti specie potuerit reuocari. Tertia an valide fuerit reuocata. Quarta quatenus sic, an donatio facta Monasterio sustineatur. Quinta quatenus non, an nihilominus bona prædicta spectent de iure communi ad Monasterium.

4. Deueniendo igitur ad primam inspectionem DD. non discrepant, quod donatio facta ante ingressum non facta mentione ingressus sustineatur etiam non seruata forma Cone. Trid. sess. 25. cap. 16. de Regul. vt tradunt Mand. consilij 22. n. 8. latè Ceuall. pract. conclus. comm. con-

tra comm. quest. 806. n. 1. qui dicit, quod hoc habet in practica, & ita per ipsum obseruatum fuisse tanquam arbitrium, & sic etiam fuisse iudicatum, & pro absoluto tenet Sanchez in summa, lib. 7. c. 1. n. 2. Hector Capicinus Latro decis. Neapol. 32. n. 2.

5. Sed controuersia fuit inter DD. an dispositio facta ante ingressum Religionis, facta tamen mentione ingressus eius; intuitu subiaceat dispositioni dicti Cone. Trident. & affirmatiuam sententiam tenebant Lessius de iust. & iur. lib. 3. c. 41. num. 39. Nauar. consilij 81. & 82. de regul. lib. 3. Flamin. Parif. de resignat. lib. 3. c. 13. n. 9. qui refert per S. Congregationem ita fuisse declaratum Rojas in Epitom. success. cap. 7. num. 30. Spin. in special. testament. gloss. 1. in princip. n. 50. Menoch. consilij 388. num. 7. Emanuel Sà in summa, in verb. Religio. Luchius Zecchius de republ. Eccles. tit. de regul. cap. 3. num. 10. Azor. in fit. Moral. tom. 1. lib. 13. c. 9. vers. secundo queritur, circa fin. qui dicit, quod quotiescumque est facta renunciatio sine donatio intuitu ingressus Religionis eam esse factam in fraudem, & non valere dixerunt Lopez de contract. lib. 2. cap. 39. nor. 5. Paulus Pucius de Vist. lib. 2. cap. 1. n. 37. Mari. Ant. Maccet. var. resolut. lib. 1. resolut. vol. cap. 62. Miranda in Manuali Pract. q. 23. art. 2. & 3. Molin. de iust. & iur. disp. 139. tract. 2. vers. ambigit rursus. n. 14. & disp. 149. n. 4. vers. ad Ecclesiam. Cancell. var. resolut. lib. 2. c. 8. n. 81. Gutierrez in cap. quatuor pactum. §. dum nuptus tradebatur, in fin. de pact. in 6. Ceuall. comm. contra comm. quest. 121. num. 4. Layman tract. 5. c. 6. de vltim. volum. cap. 7. & dixit Rot. in causa Rom. de Mongellinis 14. Ianuarij 1636. coram R. P. D. meo Carillo, quæ habetur apud Tambur. de iure Abbat. decis. 8. Est etiam declaratio Concilij per hæc verba: Si donatio ante renunciatio facta fuerit inuisa Religionis ingrediende semper tanquam facta in fraudem huius Canonis videtur subesse illius dispositioni, vt refert in declarationem ad dictam sess. 25. c. 16. de regul. Maxilla.

6. Supradicta sententia firmatur duplici fundamento. Primò, quia aliter dicendo redderetur elusoria dispositio Concilij, semper enim procuraretur donatio vel renunciatio ante ingressum, consequenter fieret in fraudem dicti Concilij, quæ fraus irritat dictam donationem.

7. Secundò, quia licet Concilium loquatur de ingressis in Monasterium, attamen lex etiam exorbitans, & poenalis extenditur ad alium casum, ad quem non extenditur, redderetur frustratoria eius dispositio. Ita Nauar. d. consilij 81. & 82.

8. Contrariam tamen sententiam quod dispositio dicti Concilij Tridentini non habeat locum, quando donatio, vel renunciatio fit ante ingressum intuitu ingressus reuocando antiquas declarationes tenet Sacra. Eminentissim. Congreg. Concilij vt refertur, eamque sequitur infra scripti DD. Quarant. in summa Bullar. in verb. dubium, pag. 310. Passarel de priuileg. Minor. c. 37. qui refert, quod pro hac opinione fuit iudicatum, Gratian. decis. March. 37. per tot. vbi hanc opinionem ex multis comprobatur ad. ad Nauar. in d. consilij 81. & 82. in fin. Bened. Egid. in reperi. lib. 1. §. 4. n. 22. in fin. c. de sacros. Eccles. August. Barbol. in remis. DD. ad Concilij Trident. d. sess. 25. cap. 16. de Regul. & de possess. Episcop. alleg. 99. num. 1. & per tot. Riccius coll. 454. & decis. 295. part. 2. num. 10. Borgn. decis. 11. n. 11. part. 3. Vega in summa, tom. 1. cap. 91. cas. 4. & tom. 2. cap. 50. cas. 3. Confess. in priuileg. mendic. in no. ab. post. post. Bulla. Apostolicæ tit. 13. c. 12. in fin. & car. 13. Costa de remed. ab. tit. c. 12. remed. 85. in fin. Menoch. sibi contrarius de arbit. iudic. cap. 436. num. 4. & in add. ad lib. 2. cap. 43. com. 3. vbi mi. ar. de Nauar. & Molin. qui contrarium tenent. Garz. de benefic. part. 11. cap. 9. n. 15. Pater Dian. resolut. moral. tom. 3. tract. 2. de dubijs Regul. cap. 51. vbi quod quod moral. tom. 3. tract. 2. de dubijs Regul. cap. 51. vbi quod quod hæc opinio verior sibi videtur, & refert de verbo ad verbum.